

SEED & BREAD

FOR THE SOWER

JES.55:10

FOR THE EATER

korte Bijbelse boodschappen van

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Otis Q. Sellers, Bijbelleraar

Vertaling © Stichting Lachai Roï, Lelystad, Nederland

Nr. 128

Wat betekent *aion*?

Elk woord heeft een geschiedenis en in het geval van Bijbelse woorden kan veel waarheid worden gevonden door deze na te speuren. In eerdere studies hebben we er al bij stilgestaan dat het woord *aion* door de Heilige Geest is uitgekozen om als exact equivalent van het Hebreeuwse *olam* te dienen en de waarheid die daarin wordt geopenbaard, voort te zetten. Daarnaast hebben we gezien dat de rode draad die doorloopt in alle gevallen waarin *olam* voorkomt, de gedachte van *altijd-stromend* is.

De student zal in eerste instantie waarschijnlijk denken dat het onmogelijk is om de gedachte van *uitstromend* of *altijd-stromend* op één of andere wijze te verbinden met enkele teksten waarin *olam* of *aion* voorkomt, maar dat komt gewoonlijk omdat men een te vluchtige blik op zo'n tekst heeft geworpen. Ik aarzel niet te beweren dat er geen tekst voorkomt waar *olam* in staat die niet op een eerlijke wijze in verband kan worden gebracht met deze basisbetekenis.

Als voorbeeld van de rode draad van de waarheid die door een hele woordfamilie leidt, denken we eens na over het woord *beurs*. Heeft dat iets te maken met *bursae* in mijn schouder en de *bursitis* die op een gegeven moment de kop heeft opgestoken? Of met de Beurs in Amsterdam? Op het eerste gezicht zou je dat niet zeggen, maar het is een feit dat ze alle nauw verwant zijn en de rode draad de gedachte van 'huid' is, een afgestroopt vel.

Het schijnt dat alles begint bij het Griekse woord *bursa* en het Latijnse equivalent: beide betekenen *leder*. Dit sijpelde in het Frans door als *bourse*, dat *beurs* betekent, een leren zak waarin geld gedaan wordt en

zo werd het uiteindelijk zelfs de naam van de Amsterdamse Beurs. En aangezien we kleine zakjes in onze schouder hebben, worden deze (slijm)beurzen genoemd. Hoe verschillend deze woorden ook mogen lijken, toch is er een essentiële rode draad die hen alle verbindt.

Aangezien door goddelijke inspiratie het woord *aion* is gekozen om *olam* in de Nieuwtestamentische citaten te vertegenwoordigen, is het redelijk te veronderstellen dat dezelfde basisgedachte van *stromen* overal wordt gevonden waar dit woord voorkomt. U moet evenwel beseffen dat ik niet voorstel om *aion* op elke plaats waar het staat te vertalen met *vloed*, *vloeien*, of *vloeiende*. Bij de vertaling zal ik altijd de vernederlandste vorm *eon* en *eonisch* gebruiken om het zelfstandig naamwoord, respectievelijk het bijvoeglijk naamwoord te vertalen, maar ik uit langdurige en intensieve studie zal ik weten wat de betekenis van deze woorden is. In Efeze 2:2, waar de NBG-vertaling 'de loop dezer wereld' heeft, vertaal ik 'de *eon* van deze wereld', maar ik weet dan dat het 'de stroom van deze wereld' betekent.

De geschiedenis van het woord *aion* is buitengewoon fascinerend en daarom is dit woord uitgekozen om het woord *olam* te vertegenwoordigen en tot uitdrukking te brengen. Thayer zegt dat de *Etymologicum Magnum* (een boek waarin afgeleiden van alle Griekse woorden staan) beweert dat *aion* zodanig verbonden is met *aemi* (ademen) dat het feitelijk de betekenis heeft van 'dat wat leven geeft,' 'levenskracht.' De vroegste geschiedenis van dit woord laat zien dat het gebruikt is in verband met de grote uitstorting van leven die onafgebroken van God komt, zonder welke het onmogelijk is te leven. Zoals de universele waarheid die Paulus verkondigde: 'Want in Hem leven wij, bewegen wij ons en zijn wij' (Hand. 17:28).

Oorspronkelijk werd dit woord echter niet als *aion* gespeld, maar als *ainon*, dat in de loop der tijd werd ingekort tot *aion*. In het Nieuwe Testament heeft deze spelling zich gehandhaafd in de naam van een plaats, die in onze vertalingen Enon wordt genoemd. In Johannes 3:23 lezen we: 'Doch ook Johannes doopte, te Enon bij Salim, omdat daar veel water was.' Zoals we al opmerkten is de Griekse spelling van deze naam *Ainon* en alle lexicons stemmen met elkaar overeen dat de betekenis hiervan 'bron' is, dat is een vrij-stromende waterbron. Dat is het positieve bewijs dat het oorspronkelijke woord de betekenis in zich had van altijd-stromend.

Het woord *aion* vinden we in het Latijn terug als *aevum*, dat, volgens Thayer, '*aion* is met de eolische digamma' (aiFon). (De digamma was een letter in het oorspronkelijke Griekse alfabet die een klank vertegenwoordigde die dicht bij de Nederlandse 'w' ligt en die al spoedig in onbruik raakte. Zij wordt digamma genoemd wegens de

overeenkomst met twee hoofdletters gamma die boven elkaar staan.) Toen *aion* in het Latijn terechtkwam, werd het *aevum* en werd het gebruikt om een tijdscyclus mee aan te duiden. Van dit woord hebben wij het woord eeuw gekregen dat wij gebruiken om een periode mee aan te geven die wordt gedomineerd door een bepaalde centrale persoon of een duidelijk herkenbaar kenmerk. Het is duidelijk dat toen het Latijn gebruik ging maken van *aevum* om tijdcycli mee aan te duiden, dat gebeurde omdat men tijd als iets beschouwde dat cyclus na cyclus onafgebroken doorgaat.

In de wereld van tegenwoordig zijn er vele geografische namen die afgeleid zijn van *aion*. De naam *Avon* is gegeven aan diverse rivieren in Groot-Brittannië, waarvan de beroemdste de rivier is waaraan de stad van Shakespeare, Stratford, is gelegen. De *Encyclopedia Britannica* legt uit dat deze naam van Keltische oorsprong is, die in het Welsh heel frequent voorkomt als *afon*, in het Manx als *aon* en in het Gaelic als *abhuinn* (uitgeproken als *avèn*). In min of meer verborgen vorm komt het in het Keltische deel van Europa in een groot aantal riviernamen voor. Op de Britse eilanden komt het voor als Evan, Aune, Anne, Ive, Cuney, Inney; in Frankrijk als Aff, Aven, Avon, Aune; in Italië als Avenza en Avens; in Portugal als Avia; in Spanje als Avono. Dit zijn alle namen van rivieren, dat wil dus zeggen, van stromende wateren en alle zijn terug te voeren op de gemeenschappelijke voorouder, het Griekse woord *aion*. Dat klopt precies omdat het oorspronkelijke woord 'vloeiër' betekent.

De elementen waaruit het woord is opgebouwd, ondersteunen deze definitie, maar daar kunnen we niet helemaal zeker van zijn wegens de discussies die bestaan over de oorsprong van het woord. Etymologen denken dat *ai* in werkelijkheid *aei* is, een bijwoord dat 'altijd' betekent en dat in de Schrift wordt gebruikt in de zin van voortduring en onophoudelijkheid. Het deel *on* is de Ionische of Dorische spelling van *oun* dat ook een bijwoord is. Liddell en Scott leggen uit dat dit werd gebruikt om een verhaal voort te zetten en Thayer zegt dat het vaak is gebruikt als voegwoord dat aangeeft dat het ene noodzakelijkerwijs voortvloeit uit het andere. Alle schrijvers zullen het belang inzien van een vloeiende compositie en hoe eenvoudig het is om de gedachte van vloeien aan dit woord te verbinden. In het woord *aion* vinden we dus de betekenis van altijd-vloeiend, net zoals we iets van dat vloeiende hebben in ons woord *toen*. Bijvoorbeeld: 'Hij liep naar de deur en toen draaide hij zich om.'

Klassieke Griekse schrijvers gebruikten het woord *aion* op schijnbaar vreemde manieren, maar toch wordt dat allemaal duidelijk als we weten dat de gedachte van iets dat vloeit de basis vormt van dit woord. Zij gebruikten het als de beschrijvende naam voor het ruggenmerg. Dat is

altijd nogal verbazingwekkend geweest, maar nu wordt het duidelijk en daarmee hebben we meteen een uitstekende illustratie.

Aangezien de hersenen altijd-stromend zijn, vanaf het moment van de bevruchting tot het moment van de dood, is dat de belangrijkste *eon* van ons lichaam. De boodschappen ervan stromen in de hersenstam (een volgende *eon*) en daarvandaan naar het ruggenmerg (weer een *eon*) en daar uit stromen zij als impulsen naar de zenuwen (ook *eonen*) die doorgaan naar andere zenuwen, totdat de uiteinden zijn bereikt. Hierin kunnen we dus zien dat termen als 'de *eon*,' 'de *eon* van de *eon*,' 'de *eon* van de *eonen*' en 'de *eonen* van de *eonen*' alle kunnen worden toegepast op het systeem dat in werking is in het menselijk lichaam. Dat zou ons zeker moeten helpen om deze uitdrukking te begrijpen in verband met het magnifieke systeem dat in werking zal zijn als God de wereld regeert.

Een van de meer belangrijke manieren waarop *olam* en *aion* in de Bijbel zijn gebruikt is als naam, of beschrijvende titel, voor de toestand der dingen die op deze aarde zal ontstaan als de heerschappij van God, het koninkrijk van God, werkelijkheid wordt. Op veel plaatsen in het Nieuwe Testament wordt deze gehele periode eenvoudig de *eon* genoemd. Dat is helemaal niet vreemd, omdat de toestand op aarde tot stand is gebracht door God Die in Christus uitstroomt en neerstroomt in vele stromen, die alle hun weldadige gevolgen op aarde en hen die daarop leven tot stand zullen brengen.

Veel teksten in de Schrift zullen duidelijker dan ooit tevoren tot ons spreken als we beseffen dat op veel plaatsen 'de *eon*' een andere naam is voor 'het koninkrijk van God.' Als Gods heerschappij vandaag zou beginnen en deze heerlijke *eon* zou brengen, zouden velen ten gevolge daarvan verloren gaan. In de komende *eon* is er geen plaats voor mensen zoals beschreven in I Corinthe 6:9-10. God zal bepalen (oordelen) wie onder de levenden toegestaan wordt door te gaan met leven in die tijd van de uitstorting van Zijn zegeningen (II Tim. 4:1).

Jezus Christus heeft gezegd: 'Ik ben de opstanding en het leven; wie in Mij gelooft, zal leven, ook al is hij gestorven, en een ieder, die leeft en in Mij gelooft, zal onder geen beding sterven met betrekking tot de *eon*.' (Joh. 11:25,26). De woorden 'wie in Mij gelooft' en 'een ieder die in Mij gelooft' zijn allesomvattend. Ik aarzel niet mijzelf in deze tekst te plaatsen. Als ik dood zal zijn als God de heerschappij aanvaardt, zal ik opgewekt worden en wel omdat ik heb geloofd in Hem. Als ik nog leef, zal ik geen gevaar lopen geëlimineerd te worden uit de komende *eon* en ook dat zal zijn omdat ik heb geloofd in Hem. Gelovigen hebben de garantie van het leven in de toekomstige *eon*. Dat is de belofte van

eonisch leven.

Er is veel meer om over na te denken, ja waarover nagedacht moet worden. Uit ervaring weet ik dat sommigen het feit verafschuwen dat ik niet al het werk voor hen doe. Tegen hen wil ik zeggen: 'Neem je houweel en schop en ga aan het werk. Er moet nog veel gegraven worden en er moet nog een hoop rommel en rotzooi worden opgeruimd.'